

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 38

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥΣΑΙ

Οἱ ἀναγιγνώσκει τῆς «Ἐκκλησίας» πληροφοροῦντο πρό τινων ἡμερῶν, ὅτι πέντε φοιτήτριαι ἔχουσιν ἐγγραφῇ εἰς τὴν προτεσταντικὴν (θεολογικὴν) σχολὴν τοῦ Στρασβούργου. Οἱ πλείστοι ὁμῶς ἐξαυτῶν θὰ ἀγνοῶσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1922 ἔχομεν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Θεολογικῇ Σχολῇ φοιτητριάς, τρεῖς (3) τὸν ἀριθμὸν. Ἡ ἐν τοῖς ἐδωλοῖς τῆς Θεολογικῆς ἡμῶν Σχολῆς ἐμφάνισις γυναικός, οὐχὶ πλέον ὡς ἐρασιτέχνιδος (οἷας εἶχομεν πάντοτε σχεδόν), ἀλλ' ὡς τακτικῆς φοιτητριάς, παρήλθεν ἄχρι τοῦδε σχεδὸν ἀπαρτιήρητος. Οὐδὲ λέξις ἐσημειώθη οὔτε ἐν τῷ ἡμερησίῳ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τύπῳ, ἂν μὴ ἀπαιτῆ ἡμᾶς ἡ μνήμη. Καὶ ὁμῶς εἶναι τοῦτο γεγονός, εἰς ὃ ἱκανήν, ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἀποδίδομεν σπουδαίοντα καὶ ὅπερ νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπραξε νὰ χαιρετισθῇ ἐγκαρδίως. Φρονοῦμεν ἢ μᾶλλον ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑποτιμᾶται ἢ μᾶλλον παραγνωρίζεται ἡ σημασία τῆς ἐμφάνισεως ἀντιπροσώπων τοῦ γυναικείου φύλου ἐν τῇ Θεολογικῇ σχολῇ. Ἡκουσά τινος καὶ θεολόγους μάλιστα, καὶ ἂν θέλετε καὶ ἀρχιερεῖς, νὰ διαπορῶνται· «τί θέλει ἡ γυναῖκα μὲ τὴν Θεολογίαν ;» εἶναι εἰς θέσιν ἢ γυναῖκα νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἀντικληρῆ θεολογικὰς θεωρίας ;», κ.τ.τ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν συγχρωτισμὸν φοιτητῶν μετὰ φοιτητριῶν ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ, ὡς εἰάν μὴ ἐγένετο ὁ συγχρωτισμὸς οὗτος ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ σχολῇ καὶ ὡς εἰάν ἐπρόκειτο νὰ ζήσωσιν ἐκτὸς τῆς κοινωρίας οἱ θεολόγοι. Φόβοι ἔωλοι, ἀπορία ἀδικαιολόγητοι, οὐχὶ ὅλως ἀμέτοχοι προκαταλήψεως ἐναντίον τοῦ γυναικείου φύλου.

Καὶ ὁμῶς ἐξέτασις τοῦ πράγματος μᾶλλον προσεκτικὴ καὶ ἢ μᾶλλον ἀπροκατάληκτος· θὰ ἐπειθε, νομίζομεν, περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς θεολογικῆς συγκροτήσεως ἐκλεκτῶν τοῦ γυναικείου φύλου ἀντιπροσώπων ὅχι χάριν ἐντυπωτικώτερης καλλιστροφίας τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ πρὸς εὐρυθυμωτέραν καὶ σκοπιμωτέραν θεωρείαν πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας

πραγματῶν ἀναγκῶν. Οἱ ἀμφιβέλλοντες περὶ τούτου, ἂν μὴ θέλωσι νὰ λάβωσι πρὸ ἐρρηκτῶν τὸ σπουδαῖον πρόσωπον, ὅπερ διαδραματίζει ἡ γυνὴ ἐν τῇ συγχρότῳ κοινωφελιστικῇ μνήσῃ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐκπεροδύξουσιν ἐκκλησιαῖς, ἀ; ἀπεβλέπωσι τοῦλάχιστον εἰς τὴν Κ. Διαθήκην καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παλαιᾶς Ἐκκλησίας, ἐ.θα διαπιστωθῆται θαυρῆλης χρησιμοποίησις τῆς γυναικός εἰς ὅ, ὀλίγα ἔργα τῆς πολυσχιδοῦς τοῦ εὐαγγελίου διακονίας. Τὸν Ἰ. Χριστόν, ὅστις ἀτύψωσε πολλοῶν τὴν θέσιν τῆς γυναικός, (1) παρηκολούθουν ἱκαναὶ γυναῖκες διακονοῦσαι αὐτῷ ἰπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς» (Λουκ. η' 3). Γυναῖκες ἐγένοντο οἱ πρῶτοι μάρτυρες καὶ κήρυκες τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου (Ματθ. κη' 1 ἐξ κλπ.) Καὶ τοῦ; ἀποστόλους δὲ ἀκολουθοῦσι καὶ μετ' αὐτῶν συνεργάζονται ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ εὐαγγελίου γυναῖκες, ὡς μανθάνομεν μάλιστα ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀπ. Παύλου ἀμὴ οὐκ ἐξεστὶν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι ;» (Α' Κορ. θ' 5). Τοιαῦται ἀκαταπόνητοι τοῦ εὐαγγελίου διάκονοι ἐγένοντο ἄλλαι τε καὶ ἡ Τρυφαινα καὶ ἡ Τρυφῶσα (αἱ κοπιῶσαι ἐν Κυρίῳ. Ρωμ. ις' 12), ἡ Περσίς (ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. ις' 12), ἡ Φαβη ἢ διάκονος τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας, ἣτις «προσκίτις πολλῶν ἐγενήθη» καὶ αὐτῷ τοῦ Παύλου (Ρωμ. ις' 1—2) καὶ μάλιστα ἡ ἐμπνευσμένη ἐκείνη σύζυγος Ἀκύλα τοῦ σκηνοποιοῦ ἢ Πρίσκιλλα, ἡ συνεργαῖς τοῦ Παύλου ἣτις μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς κατήχησεν εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν ἄδρα τῆς περιωπῆς τοῦ Ἀπολλῶ (Πράξ. ιη' 26) καὶ ἣ; τὸ ὄνομα μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐφέρετο εὐφήμως ἀνά «πάσης τᾶς ἐκκλησίας τῶν ἔθνῶν» (Ρωμ. ιστ' 4). Νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦσι τὰ ὀλίγα ταῦτα παραδείγματα καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἄλλα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας, ἐν ἣ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ δράσις τῆς γυναικός ἐν ταῖς βοηθητικαῖς διακονίαις αὐτῆς. (2)

(1) Περὶ τούτου ὁμιλοῦμεν πλατύτερον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πραγματείᾳ Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Ἰ. Βίβλῳ σ. 24 ἐξῆς.

(2) Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπάρχουσι περισπούδαστοι μονογραφίαι τῶν L. Zscharnack, Der Dienst der

Υπενθυμίζομεν ἁπλῶς τὸ ἀξιωμα τῆς διακονίας ἐν τῇ παλαιᾷ ἐκκλησίᾳ, παραθέτοντες ἅμα καὶ τὴν ἐξῆς ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ αὐτῆς ἀναγνωσκόμενης ἐπίκλησιν τοῦ Θεοῦ ὁ αἰώνιος, ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ, ὁ ἄνδρὸς καὶ γυναικὸς δημιουργός, ὁ πληρώσας πνεύματος Μαριὰμ καὶ Λεβωρῶν καὶ Ἄνναν καὶ Ὀλδαν, ὁ μὴ ἀπαξίωσας τὸν μονογενῆ σου υἱὸν γεννηθῆναι ἐκ γυναικός, ὁ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐν τῷ ναφ̄ προχειρισόμενος τὰς φρουρούς τῶν ἁγίων σου πυλῶν· αὐτὸς νῦν ἐπιθε εἰπὶ τὴν θεύλην σου . . . τὴν προχειρισομένην εἰς διακονίαν καὶ δὲς αὐτῇ πνεῦμα ἅγιον καὶ μετέρισον αὐτῇ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος πρὸς τὸ ἐπαξίως ἐπιτελεῖν αὐτῇ τὸ ἐγχειρωθὲν αὐτῇ ἔργον εἰς δόξαν σου καὶ ἔσταιν τοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ σοὶ δόξα καὶ προσκύνησις καὶ ἁγ. πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν» (Αποστολ. Διατ. Η' 20). Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ παλαιᾷ ἐκκλησίᾳ. Πῶς δὲ χρησιμοποιοῦσι τὴν γυναικείαν ἰδιοφυίαν τὴν σήμερον οἱ ἑτερόδοξοι ἐκκλησίαι, ἢ τε παπικὴ καὶ αἱ διαμαρτυρούμεναι ἐκκλησίαι (μοναχικά τάγματα, σύλλογοι καὶ ὀργανώσεις πολυώνυμοι) ἴσως πρῶτα τευθῶμεν ἄλλοτε ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ.

Ἦδη δ' ἐρωτῶμεν· διατί θὰ ἀφήσῃ σήμερον ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἀχρησιμοποίητον τὴν γυναῖκα, ἢ τις πρὸς τὰ προτερήματα ἔχει καὶ αὐτὴ δι' ἀφθόνων ὑπὸ τῆς θείας προνοίας προνοησθῆ ἰδιαζόντων προτερημάτων; Ἡ μήπως σήμερον ἐξελικόν οἱ λόγοι τῆς χρησιμοποίησως αὐτῆς; Καὶ τίς εἶναι καταλληλότερος τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ἀπειτέσει διακονίῳ, οἷαι αἱ τῆς εὐπειρίας, τῆς παρρησίας σωματικῶς καὶ ψυχικῶς πασχόντων, τῆς κατηχήσεως τοῦ γυναικείου φύλου, τῆς διοργανώσεως αὐτοῦ εἰς συλλόγους κοινωνικῶς δρῶντας, τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως τῶν γυναικείων μας μοναστηρίων κ. τ. ἄ.; Καὶ τίς ἄλλη γυνὴ δύναται νὰ ἐργασθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην μετ' ἐπιστημοσύνης καὶ κύρους περισσοτέρου τῆς θεολογικῆς συγκεροτημένης, τῆς πτυχιούχου τῆς Θεολογίας, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἡμεῖς στερούμεθα εἰδικῶς γυναικείων σχολῶν καταρτισμοῦ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς ἑσπερικῆς ἱεραποστολῆς, οἷα ὑφίστανται ἐν ἄλλαις χώραις; Καὶ ἵνα μᾶλλον συγκεροτημένως λαλήσωμεν, τίνας ἄλλοι θὰ εἶναι οἱ προσφύεστεροι διευθύνται τῶν σχεδιαζόμενων ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας σχολῶν θηλείων (ὅποια ἢ ἐν Frau in den ersten Jahrhunderten der christl. Kirche (1902) καὶ τῆς Lydia Stockter, Die Frau in der alten Kirche (1907) κ. ἄ.

Αἰγιῶν ἰδρυθησομένη) παρὰ γυναῖκες πτυχιούχοι τῆς Θεολογίας;

Διὰ τοῦς λόγους τοῦτοις ἡμεῖς τοῦλάχιστον, χειριζόμεν ἐγκαρδίως τὴν ἐμφάνισιν φοιτητριῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ σχολῇ, ἢ τις συμβίπται ἀκριβῶς καθ' ὅτι χρόνον ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἤρχεις νὰ συσταθῆναι τὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνικῆς δράσεως καὶ παρὰ τὰ ἐπιπροσθεῖντα ἐπιπέδω νὰ βαδίξῃ τὰ πρῶτα πρὸς αὐτὴν βήματι. Ἄμα δὲ συγκαίρομεν καὶ τὰς εὐσεβεῖς καὶ εὐθεροεῖς νεάνιδας, αἵτινες ὑπὸ μόνης τῆς ἀγωγῆς πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἀγάπης ἐλευθέρωνται καὶ (ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἐκφρασεῖ) «τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπαρτίψασαν», ἀπερτίψασαν τὰ εἰσδεδωκέναι εἰς τὸν περιεσπόμενον τῆς θεολογικῆς σχολῆς περίβολον, ἵνα διὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτῶν καταρτισμοῦ συστηματικώτερον ἐπιδικώσωσι τὴν πραγματοποίησιν τῶν χριστιανικῶν κοινωνικῶν αὐτῶν ἰδανικῶν καὶ εὐχόμεθα, ὅπως τὸ παράδειγμα τῶν ζηλωτριῶν δεσποινίδων τύχη μιμήσεως ἀγνῆς καὶ πρὸ παντὸς ὅπως ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἐλπίδες. Τοῦτο βεβαίως δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τούτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ποιμαινούσης Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἐναπόκειται νὰ χρησιμοποίησῃ τὰς νέας ταύτας δυνάμεις αἵτινες ἐρχονται νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς διακονίαν.

Π. Ι. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

Σὺ Κάριν τῆς ἱστορίας σημειοῦμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων φοιτητριῶν τῆς Θεολογίας, 1) Σταθοπούλου Ἑλένη ἐξ Ἠλείας, 2) Νικολοπούλου Σοφία ἐκ Χαλκίδος καὶ 3) Ρουμελιάτου Παναγιώτα ἐκ Πιραιῶς.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

1.

Τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς τοὺς ἄλλους

Κυριακὴ Β' Λουκᾶ—4 Ὀκτωβρίου

«Καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

(Λουκ. 6,31)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἐὰν πάντες ἀνταναμιθόμεθα σπουδαίως, οἱ οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἶναι ὁ χρυσὸς κειπὼν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου, οὔτε εἰ οἰογένηται τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, οὔτε κατὰ μέγα μέρος ἡ Κοινωνία θὰ παρουσιάζαν τὸ θλιβερόν θέματα τῶν ἀλληλοσυρούσεων καὶ τῶν πυρετωδῶν ἀνταγωνισμῶν. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ἐννοια τοῦ κανόνος τούτου. Β'. Ἐφαρμογὴ αὐτοῦ. Γ'. Τὰ εὐρανετήματα αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἐννοια τοῦ κανόνος τούτου.

Ι.—Ἄμεσος ἔννοια: ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς προτρέπει ἡμᾶς νὰ θεωρῶμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας ὡς ἄλλους ἑαυτοὺς μας καὶ τὰ πράττωμεν εἰς αὐτοὺς ἢ δι' αὐ-

τούς πάν ὅ,τι θὰ ἠθέλομεν νὰ πράττωσιν οἱ ἄλλοι εἰς ἡμᾶ ἢ δι' ἡμᾶς.

II.—'Υπονοούμεναι ἐννοιαί: Λέγων ὁ Ἰησοῦς: «καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε» συνυπονοεῖ ὅτι καὶ νὰ λέγωμεν ἢ νὰ γράφωμεν, καὶ νὰ ἀποφυσώγωμεν ἢ νὰ παραλείπωμεν ἢ νὰ προλαμβάνωμεν διὰ τὸν ἄλλον, ὅ,τι θὰ ἐπαυμοῦμεν νὰ ἐγίνετο καὶ δι' ἡμᾶς.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—'Εφαρμογὴ τοῦ κανόνος τούτου.

I.—Τι ἀξιώσεις ἔχομεν ἀπὸ τούτους ἄλλους;—1. Ὑπόληψιν.—2. Εὐλασίαν.—3. Σεβασμὸν τῶν δικαίων μας: δογματικῶν, οἰκογενειακῶν, ὑπηρεσιακῶν.—4. Βοήθειαν ἐν ταῖς ἀνάγκαις.—5. Ὑπομονὴν καὶ πραότητα.—6. Ἀσπρότητα.—7. Ἐπανόρθωσιν ὀφειλομένην.—8. Ἐγκαρδιότητα ἀδελφῶν.

II.—Ποῖα τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς τοὺς ἄλλους;

1. Ἀμοιβαιότης ἀγνῶν αἰσθημάτων.—2. Τήρησις τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.—3. Ἐκτελέσις τοῦ αὐτοῦ κανόνος τοῦ Ἐυαγγελίου.

Εἶναι κοινὴ διὰ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν ἡ σπουδαιότης τῆς τηρήσεως τοῦ κανόνος τούτου, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶπε περὶ αὐτοῦ ὅτι οὗτος εἶναι «ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται», (Ματθ. 7,12). Τί δέ, τῷ ὄντι, τούτου λογικώτερον; τί δὲ φυσικώτερον; τί δὲ καὶ θεϊότερον; Διατί νὰ μὴ εἴμεθα ἐξ Ἰησοῦ ὑπόχρεοι ἀπέναντι τῶν ἄλλων ὡς εἴμεθα ἀπαιτητικοὶ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων πρὸς ἡμᾶς;

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ.

1.—Ὁ κανὼν οὗτος, ἐφαρμοζόμενος, παγοῖ τὴν τὰξιν ἐν τῇ οἰκογενεῖα, τῇ Κοινωνίᾳ

2.—Προάγει τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐν γένει πρόδοον.

3.—Ἐγγυάζει τὴν ἀσφαλείαν ζωῆς, τιμῆς, περιουσίας. 4.—Καθιστᾷ δυνατὴν καὶ πραγματοποιεῖ τὴν τελείαν Χριστιανικὴν ζωὴν, ὅποιαν ὁ Χριστὸς ἀπεκδέχεται παρὰ τῶν εἰς Αὐτὸν πιστευόντων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Οὔτε ἡ γνῶσις τοῦ κανόνος, οὔτε αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς, οὔτε ἡ ἐκτίμησις τῶν πολυτίμων εὐεργετημάτων αὐτοῦ ὀφελουσι τὸν Χριστιανόν, ἂν ἐκ παραλλήλου ἢ θέλησις ἡμῶν δὲν μεταβάλλῃ αὐτὸν εἰς δύναμιν καὶ ἔσπον. Ἴδου τὸ μέτρον, μέτρον δικαίου, μέτρον εὐκόλου, ἴδου ὁ κανὼν, ὅστις θὰ τίθεται ἐκαστοῖς ἐνώπιόν μας πρὸς βαθμολογήσιν τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, τοῦ ὁποῦ ἐμφορούμεθα ἐν ταῖς σχέσεσιν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ἡ περιουλογοῦ, ἡ φρόνησις ἢ γαλήνη ἢ ψυχικὴ ἐγγυῶνται τὴν ἐν τῷ βίῳ ἀσκησιν τοῦ χρυσοῦ τούτου κανόνος τῆς ἠθικῆς τελειότητος. Τὰ κακά, δι' ὧν ἡ σύγχρονος ζωὴ συμπύκνεται, μόνον διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ κανόνος τούτου θὰ ἀρθῶσι καὶ θὰ προληφθῶσιν, ὡς καὶ μόνον δι' αὐτοῦ θὰ κυθῇ τῆς ἀγάπης τὸ μύρον εἰς τὸν κόσμον.

2

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Θείου Νόμου.

Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ—τῶν Πατέρων—11 Ὁμοιωθῆτω.
«Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι» (Ματθ. 5,17).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Λαμπρὸν διδάγμα πρὸς ἐκείνους,

οὐχὶ ὀλίγους δυστυχῶς, τοὺς νομίζοντας ὅτι μὲ τὸ νὰ χειρίζονται ἐξουσίαν εἴτε αὐτοὶ εἴτε εὐνοούμενοι τῶν ἔχουσι τὸ ἐλεύθερον νὰ στρωγαλιώσιν τοὺς καιμένους Νόμους ὑπὲρ ἰδιοτελιῶν αὐτῶν σκοπῶν. Ὅσον ὑψηλότερα ἵσταται τις, τόσο ὀφείλει νὰ εἶναι πιστὸς τῶν Νόμων τηρητής. Τούτου ὑπόδειγμα ἔχουσι αὐτῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ὁφείλομεν νὰ ἐκτελώμεν τὸν Θεῖον Νόμον. Β'. Τρόπος ἐκτελέσεως τοῦ Θείου Νόμου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ὁφείλομεν νὰ ἐκτελώμεν τὸν Θεῖον Νόμον.

1.—Ὁ Θεῖος Νόμος ἐκφράζει αὐτὸ τοῦτο τὸ θεῖον θέλημα. Δὲν καλεῖ ἡμᾶς; ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ θελήματος αὐτοῦ τὴν τήρησιν;

2.—Ἐκτελοῦντες τὸν Θεῖον Νόμον γινόμεθα πραγματικοὶ τοῦ Χριστοῦ μιμηταί, οὕτως ἢ ζωὴ ὑπεῖρεξε πλήρως τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ ἐφαρμογή. Ἀὰ τούτου ὁ Παῦλος· «μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς καὶ γὼ Χριστοῦ».

3.—Μὴ ἐκτελοῦντες τὸν Θεῖον Νόμον ἀποκλειόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. «Οὐκ ἔστιν ὁ λέγων με, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς».

4.—Μὴ ἐκτελοῦντες αὐτὸν ἡμεῖς μάλιστα οἱ Χριστιανοί, ὑπέχρομεν εὐθύνας βαρυτάτας· «ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαοῖσεται πολλάς» (Λουκ. 12,47).

5.—Μόνον διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θεῶν διατάξεων πραγματοποιοῦμεν τὴν χριστιανικὴν τελειότητα καὶ ἐνισχυόμεθα ἐν αὐτῇ. (Ἰωάν. 14,21).

—Διὰ τοῦτο ἡ θερμότης τοῦ Χριστοῦ σύστασις: «ἐάν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε» (Ἰωάν. 14,15).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τρόπος ἐκτελέσεως τοῦ Θείου Νόμου.

1.—Πανταχοῦ καὶ πάντοτε καὶ ὑπὲρ οἰασθήποτε συνθήκας βίου, κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ καθεστῶτων...

2.—Προθύμας: ὡς τέκνα ἐκτελοῦντα τὰς πατρικὰς διαταγὰς, βέβαιοι ὄντες περὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας καὶ ἐν ὧραις συμφορῶν ἀκόμη.

3.—Ὑπεράνω τοῦ θελήματος ἡμῶν βλέποντες πάντοτε ὡς ἀστὲρα πολεμικὸν καὶ γνώμονα τοῦ βίου τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ. «Γενηθήτω τὸ θέλημά Σου· οὐκ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς Σὺ».

4.—Ὁλομερῶς: οὐχὶ διατάξεις μὲν τινας; νὰ ἐκτελώμεν, ἄλλας δὲ νὰ παραβαίνομεν.

5.—Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τῶν Νόμων, τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διδομένην καὶ οὐχὶ κατ' αὐθαριετοῦς ἐξηγήσεις.

6.—Οὐχὶ ἐπανορθωτικῶς μόνον· ἀλλὰ πρὸ παντὸς προσυμβουλευτικῶς: πρὸ τῆς πράξεως καὶ ἐνεργείας νὰ ἀνακρίνωμεν τὰ μελετώμενα ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θείου Νόμου...

7.—Μετὰ συνέσεως καὶ σταθερότητας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ἡ παράβασις τῶν ἀνθρωπίνων

νόμων επιφάνειαν ἀναλόγους ποινάς. Θὰ μείνη ἀεικόρητος τῶν Θεῶν Νόμων ἢ παράβασις; τῶν Θεῶν Νόμων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ;— Ἄς ἐνισχύσωμεν ἐν ἡμῖν τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ Νόμου μελετῶντες τὰς Γραφάς· ἄ; β βιωθῶμεν δὲ ὅτι ἀπορροφώμενοι ὑπὸ ἀναγνωσμάτων, πᾶν ἄλλο παρὰ πνεῦμα Χριστοῦ ἀποπνεύοντων, ἐλαττοῦμεν τὴν ἰκανότητα ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ νόμου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ καὶ ὠδοῦμεθα εἰς βίον ἀειβίον. «Μακάριοι ἀνήθ, οἱ οὐκ ἐποσεύθη ἐν βουλή ἁσεβῶν, καὶ ἐν ὁδοῖς ἀμερτωλῶν ἐν ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισαν· ἄλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός».

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου μητροπολίτου Σμύρνης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συναγεμῶς ἐν τε τῷ ναῷ καὶ ἐν αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐνθα ἠκούσθησαν ἀκουσμάτα συγκινητικώτατα, ἔλουσε τὴν λαϊκὴν ψυχὴν εἰς ἀναμνήσεις ἀπὸ τοῦ προσφάτου ἐτι παρελθόντος καὶ εἰς διδάγματα, τὰ ὅποια μὲν τραγικωτάτη ἱστορία θὰ ὠφελεῖ νὰ χαραχῇ ἀνεξάλειπτα εἰς τὰ βάθη τῶν ψυχῶν τῆς παρουσίας γενεᾶς διὰ νὰ φρονηματισθοῦν οἱ ἐπιγενόμενοι. Μεταξὺ τῶν διδασμάτων τούτων θὰ ἔπρεπε πρὸ παντὸς σύγχρονοῦ τῆς νὰ προσέξουν τὴν κατὰ τὰς κρίσιμους περιόδους καὶ στιγμὰς τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας δράσιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς αὐτῶν παρηγήσεως τῶν τιμῶν ἱεραρχῶν, ὧν ἀποκορύφωμα ὑπῆρξεν κατ' ἀνὰ τὰς ἡμέρας μας ὁ μακαριστὸς ἐκεῖνος ἀρχιερεὺς, ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος, καὶ ἄλλοι μεγαλόψυχοι κληρικοί. Διότι ὁ Σμύρνης δὲν ἐμαρτύρησε μόνος· συνεμαρτύρησαν καὶ ἄλλοι κληρικοί, τινὲς τῶν ὁποίων ὑπέστησαν σταυρικὸν θάνατον, δι' ἧλων καθήλων ἕντες ἐπὶ σταυροῦ, ὡς ὁ Κύριος. Ποῖον ἔθνος, ὃ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ τοιαύτου Ἐκκλησίας, καὶ τοιοῦτον κλήρον;

§§ Ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συνεδριάζουσα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν διασκέψεων τῆς ἀκουσθέντες λόγοι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τε μεγάλων καὶ μικρῶν ἔθνῶν ἐμφαίνουσι μίαν ἀγωνιώδη τῆς ἀνθρωπότητος προσπάθειαν ν' ἀποφύγῃ τὰς ἐπόπλους συγκρούσεις ὡς μέσα ἐπιλύσεως τῶν διαφορῶν τῶν εὐτὼς ἢ ἄλλως δισταμένων. Δυστυχῶς ἡ «χριστιανικὴ» λεγομένη Εὐρώπη εἶνε ἀκόμη ἀρκετὰ βάρβαρος καὶ τόσο ἀντιχριστιανιστος, ὥστε ὄχι ἀδίκως καὶ ὄχι ἀγαθήως καὶ σήμερον ἐτι πολλοὶ

τῶν ἀντιχριστιανιστῶν λαῶν νὰ χαρακτηρίζωνται ὡς ὑπὸ τὸ τραχὺ κέλυφος τοῦ μὴ ἐκπολιτισμοῦ τῶν ἀγαθότητα καὶ ἠθικὴν πολὺ ἀνωτέρας καὶ ἀγνοτέρας. Ὁ λεγόμενος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς κατήνησε νὰ σημαίνῃ ἀπλῶς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς ὑλικῆς εὐμαρείας, χωρὶς ἐκ παραλλήλου πρὸς αὐτὴν νὰ βαίνῃ ἀύξανόμενη καὶ ἡ ἠθικὴ τελείωσις. Ἀπ' ἐναντίας ὁ εὐρωπαϊκὸς φαίνεται ἐξελισσόμενος ἐν ἀμφοτέροις κατ' ἀντίστροφον φοράν: ὅσο προοδεύει εἰς τὸν πλοῦτον, εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὸ ἐμπόριον εἰς τὰς ἐφευρέσεις, εἰς τὴν εὐμαρείαν, τόσο ὀπισθοδρομεῖ εἰς τὴν ἠθικὴν, τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, ὑλιστικώτερος καὶ ἄρα ἀνηθικώτερος ἀποβαίνων. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐγνώριζεν ὁ κόσμος καὶ πρότερον, ἀλλ' ἐφότισαν πολὺ ἀπλετώτερον αἱ φλόγες τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, ἀποδείξαντος πόση ἀπανθρωπία, βαναυσία, σκληρότης, ἐγωισμὸς, ἰδιοτέλεια καὶ ἀναληγσία λυμᾶνουνται ἀκόμη τοὺς προσκόπους δῆθεν τοῦ πολιτισμοῦ Εὐρωπαϊκούς, Ἡ προσπάθεια τοῦ θεσμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ εἶνε ἐργώδης καὶ πολὺ μακρὰ ἀντίθετος, ὡς τὰ πολλὰ, πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου τοῦ ἡσσοῦς κόπου. Οὐχ ἦντοι ἤδη ἤρξατο ἀποτελοῦσα μίαν διεθνή θετικὴν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐκζητήσιν ἣτις θὰ ἀπέβαινε, φρονούμεν, τελεσφορώτερα, ἐὰν εἰς τὰ μέλη τῆς ἠρήθμει καὶ ἀντιπροσώπους τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἵτινες θὰ ἠδύναντο ἐκάστοτε νὰ θίγῃσι τὰς χορδὰς ἐκεῖνας τῶν ἔθνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε καὶ αἱ μᾶλλον εὐαίσθητοι.

§§ Ὁφείλομεν μετὰ δικαίων ἐπαίνων νὰ ἐξάρωμεν τὴν λεπτήν εὐλάβειαν, μεθ' ἧς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου ἡ μερὶς τοῦ ὀξέως πολλαεὶς ἐπικλυαντος αὐτὸν ἐλληνικοῦ αἰγυπτιακοῦ τύπου ἐμνήσθη μόνων τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ μεταστάτου Πρωθιεραρχοῦ ἀρετῶν καὶ ἐπιζήλων προσόντων. Πρὸ τοῦ ἀτάφου ἐτι σκήμους τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχιερατικῶν-ἐνώπιον τῶν τέως δριμέων καὶ πικρῶν ἐπιερτιῶν τοῦ ἐπιβλητικῶν τὸ παράστημα ἐνὸς τῶν ἐξοχωτέρων συγχρότων ἱεραρχῶν, τελευτήσαντος τὰς ἡμέρας τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ θυμασμοῦ καὶ τῆς βαθείας εὐλαβείας τῶν ξένων μεστοῦ βασιλικῶν καὶ ἄλλων τικῶν, ἀφοῦ πρότερον ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων ἔθνῶν, τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Σουηδίας, ἐβροντοφώνησε τὸ Σύμβολον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὴν γλώσσῃ τῶν πατέρων μας, διακηρύξας διὰ τοῦ στόματός του ἐκ προσώπου τῆς ὀρθοδοξίας ἀπαξιάσεως εἰς τὰς ἀκοὰς ὅλου τοῦ κόσμου τὴν ζωὴν τῆς ἀληθείας, ἣν ζῆ ὀρθοδοξος Ἐκκλησία, ἡ μόνη διάδο-

χος και συνεχιστής της ἐν τῇ Α' Οἰκουμένη ἑκκλησίᾳ τῆς Νικαίας πρὸ δέκα καὶ ἕξ αἰώνων ὁμιλησάσης γνησιαίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ Διατάγματος τῆ 7 Αὐγούστου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῇ Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Δώριον τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 5 Αὐγούστου ἐν. ἔτ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 17 τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῇ Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως ἰδρύονται ἐνοριακοὶ Ναοὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν 1) ὁ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Παλαιῶν Σφαγείων), 2) ὁ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Κυνοσάργους), 3) ὁ τοῦ Ἁγίου Σάββα καὶ 4) ὁ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, Χαλανδρίου.

— Διωρίσθη Ἡγουμένη τῆς Ἱερ. Μονῆς τοῦ Ἑσταυρωμένου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας, ἡ μοναχὴ Κασιανὴ Χαρτουλιάρη, ἀντὶ τῆς ἀποβιωσάσης τοιαύτης, Ἀγαθοδόρας Ματαράκη, Σύμβουλος δὲ τῆς αὐτῆς Μονῆς ἡ μοναχὴ Εὐπραξία Φουρνιώτου.

— Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γηροκομείου, τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ ἱερομόναχος Γερμανὸς Ἡλιόπουλος.

— Διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αἰτήσις τοῦ ἱερομ. Χριστοφόρου Ἀνδραδάκη, ἀδελφοῦ τῆς ἐν Πόρῳ Ἱερ. Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, πρὸς ἀπονομὴν χάριτος, διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποιῆς τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 561 ἀπαφάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Δευτεροβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

— Διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν αἰτήσις τοῦ ἱερέως Δημητρίου Καντά, ἐφημερίου Παλαιχωρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, ὅπως χορηγηθῇ αὐτῷ ἄδεια, δι' Εὐρώπην, διὰ λόγους υγείας.

— Διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγγραφον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, δι' οὗ προτείνει τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρετίνης ἀπὸ τῆς Κωρώνης τοιαύτης πρὸς ἔλδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ὁ Ἀθαν. Παπανουτοπούλου, Γραφεὺς δ' αὐτῆς ὁ ἱερομ. Πολύβιος Ρουμπάνης.

— Διωρίσθη Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Πορτασοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ὁ μοναχὸς Ἀγάπιος Παπακανέλλος, τοῦ τέως τοιοῦτου Καλλιπίου Ἀριστοπούλου ἐγκαταλείψαντος τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας του.

— Ἐχορηγήθη εἰκοσαήμερος ἀπουσίας ἄδεια, διὰ Λουτράκιον, εἰς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Φωκίδος, ἑτέρα δὲ τοιαύτη εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κεφαλληνίας.

— Ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ὑπεβληθέντα αὐτῇ πρὸς ἐγκρίσιν διδασκικά βιβλία 1) «Ἱερᾷ Ἱστορίᾳ τῆς Καινῆς Διαθήκης», τοῦ κ. Θεοδώρου Κοντουρᾶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Παρθενωγαγείων. 2) «Ἐρμηνεῖα Ἐθαγγελικῶν Περιεκτικῶν» τοῦ κ. Γεωργίου Γέγλε. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' Γυμνασιακῆς τάξεως καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τοιοῦτων τῶν Παρθενωγαγείων, 3) «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ» τῶν κ. Παναγιώτου Λ. Πάτρα, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας καὶ Σόλωνος Μενδρινοῦ Διδ. τῆς Φιλοσοφίας, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων, ὡς μὴ ἐμπεριέχοντα τί τὸ ἀπᾶλλον τοῖς τε Δόγμασι καὶ τῇ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίᾳ.

— Ὁ κ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκευφθεὶς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ διενέργεια Δημοτικῶν ἢ Βουλευτικῶν καὶ ἄλλων ἐκλογῶν ἐντὸς τῶν ἱερῶν Ναῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ προκαλέσῃ Ν Διάταγμα ἀπαγορευθῶν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἱερῶν Ναῶν ὡς ἐκλογικῶν αἰθουσῶν.

— Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ ἀεμνήστου Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσαστόμου ἐτελέσθη τὴν παρελθεῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν πάνδημον μνημόσυνον, ἱεραρχήσαντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν μετὰ τῶν σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλασσάνος Καλλιτικῆς, Σουφλίου Νεαφύτου, Ἰκαρίας Ἰσάκειμ καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀργυροπόλεως Γερμανοῦ. Κατὰ τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ἱκανοὶ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Ἀρχιερέων τῆς Π. καὶ τῆς Ν. Ἑλλάδος καὶ ὁ πρῶτος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μελέτιος.

— Ἐπὶ τῇ δημοσίευσιν Ν. Διατάγματος δι' οὗ περιέρονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης

οὐ μόνον τ' ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ναῶν καὶ εὐαγῶν Ἱδρυμάτων ἀλλὰ καὶ τὰ μισθωθέντα ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν, Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀρχιερέων μεταβάσα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρέστησε τὸ ἀδιέξοδον εἰς ὃ μέλλει νὰ περιέλθῃ τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ εἰρημένου Διατάγματος Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι τὸ Διάταγμα δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει ἀλλὰ θὰ τροποποιηθῇ.

— Ἀ' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸν Μ.κ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συνέστησεν ὅπως εἰδοποιηθῶσιν οἱ Ἀρχιερεῖς ἵνα μὴ λάβωσι τὸν κόπον καὶ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις σκοπεῖ διὰ Ν. Διατάγματος ν' ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ἐπιτροπὴ δ' ἐξ Ἀρχιερέων μεταβάσα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν παρέστησεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας.

— Τὸ Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἀπηύθυνε τὴν ἐξῆς Ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς σεβ. Ἱεράρχας ὑπ' ἀριθμ. 6044 ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου ἐν. ἔ. Κατόπιν τοῦ ἀπὸ 19ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ καταργήσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 17ης Αὐγούστου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, δυνάμει τοῦ ὁποῦ αἴρονται αἱ συνέπειαι αὐτοῦ διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 16 καθ' ὃ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποιητῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως ἢ ἐκμίσθωσις βοσκῶν ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς μὴ ἐπαγγελλομένους τὸν κτηνοτρόφον, παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξετε τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Ἱερῶν Μονῶν τῶν κτηνημένων βοσκοτόπων, ἵνα προβῶσι εἰς τὴν ἐνεργεσίαν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων διὰ τὴν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μίσθωσιν τούτων, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς προσιχοῦς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, καθ' ἣν θέλουσι γείνη δεῦτε ἐν τῇ πλειοδοσίᾳ μόνον οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν κτηνοτρόφον, καταθέτοντες εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ποιστοποιητικῶν Προέδρου Κοινότητος ὅτι ἐπαγγέλλονται τὸν κτηνοτρόφον, ἢ τὰ πρακτικὰ θέλουσι ὑποβάλῃ ἡμῖν πρὸς ἔγκρισιν. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἔχουσι μισθωθῆ βοσκότοποι κατόπιν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῆς προσιχοῦς χειμερινῆς περιόδου, ἢ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης ἤδη μισθώσεως.

— Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἀπέστειλε τὴν ἐξῆς Ἐγκύκλιον πρὸς τὰς Σεβ. Ἱεράρχας: «Παρατηρήσαντες ὅτι πλείστα τῶν ὑπολόγων Ἡγουμενοσυμβουλίων δὲν συνεμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀκινήτων καὶ ἐποιήσεως ἀκινήτων καὶ εἰδῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξετε τὰ Ἡγλία τῶν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα συμμορφῶνται ἐπαρκῶς πρὸς τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 2007 ἀπὸ 19ης Μαρτίου καὶ 4188 ἀπὸ 20ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμετέρων ἐγκυκλίων διατασσόμενα ἤτοι εἰς τὰ ἀποβαλλόμενα πρὸς ἔγκρισιν πρακτικὰ δημοπρασιῶν δέον νὰ περιλαμβάνωνται τὰ ἑξῆς ἀπαραίτητα στοιχεία 1) ἀντίγραφον τῆς ἐγκειμένης ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, 2) οἱ ὅροι συγγραφῆς ἢ τοχρῶσεων εἰς διπλοῦν ὑπογεγραμμένοι παρὰ τῶν ὑπολόγων Ἡγλίων καὶ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, 3) ἀντίγραφον τῆς προκηρύξεως, 4) φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἢ προκήρυξις πρὸ 15 τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, 5) φύλλον ἐγκυρίου Ἐφημερίδος ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἢ προκήρυξις τῆς δημοπρασίας, 6) ἐπίσημος ἀπόδειξις φέρουσα τὴν ὑπογραφήν καὶ σφραγίδα τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ ἐφημερίου περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως, 7) ἀντίγραφον σχεδιαγράμματος τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀστικῶν τοιούτων, 8) πρωτόκολλον πραγματογνωμοσύνης περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, 9) προκειμένου περὶ μισθωμένου κτήματος πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν χρόνον τῆς προλαβούσης μισθώσεως καὶ τὸ εἶδησιν μισθώμα, 10) γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας Δασικῆς Ἀρχῆς περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν δημοπρασίᾳ μισθώματος προκειμένου περὶ μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας δασικῶν προϊόντων καὶ 11) πιστοποιητικὸν προέδρου Κοινότητος ὅτι ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐπαγγέλλεται τὸν κτηνοτρόφον προκειμένης μισθώσεως βοσκότοπων. Ἀξιούντες τὴν ἐπακριβῆ συμμόρφωσιν τῶν ὑπολόγων Ἡγλίων πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατασσόμενα παρακαλοῦμεν πρὸς τούτοις ὅπως γνωρίσητε αὐτοῖς ὅτι ἀνευ τῆς ὑπεβλήθη τῶν ἀναφερομένων δικαιολογητικῶν θέλουσι διατάσει ἀσζητητῆ ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας καταλογιστέων εἰς βάρος τῶν ὑπολόγων Ἡγλίων τῶν δαπανῶν τῆς ἀνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων ἐνεργηθείσης δημοπρασίας, ὡς καὶ τῆς τυχόν ἐπὶ ἔλαττον διαφοράς τοῦ τιμήματος ἢ μισθώματος ἢ τις ἦθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς Δημοπρασίας».

— Ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς διήνυσεν τὸ πρῶ

τον σχολικόν αὐτῆς ἔτος ἢ ἀριστάτατος ἐν Μεσολογίῳ Ἱερατικῇ Σχολῇ, εἰς τὴν μέριμναν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ χάρις εἰς τὴν πανταχόθεν ἐπιδειχθεῖσαν στοργὴν καὶ ὑποστήριξιν. Οὕτω τὸ μὲν Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπέτρεψε τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν τῆς Σχολῆς ἐν τῷ κέντρῳ διαμερίσματος τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ εὐρυχώρου κτηρίου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν λίαν προθύμως παρεχώρησε τὸν ἀναγκασιούνητα ἀριθμὸν κλινοδιπόδων καὶ κλινοσανίδων καὶ τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Ὁ ἱατρικὸς Σύλλογος Μεσολογίου προτίσσει τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου αὐτοῦ Σπυρίδωνος Νίδου προσέφερε δωρεάν τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του κ. Σπυρίδωνος Κανδηλιώτη. Ὁ μελισσοκόμος κ. Μπαμπιώτης λίαν προφρόνως ἀνέλαβε τὰ διδάξῃ δωρεάν, ἀδελφὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τὸ μάθημα τῆς μελισσοκομίας καὶ δειροκομίας. Αἱ δὲ Ἱεραὶ Μοναὶ τῆς Μητροπόλεως Αἰτωλοακαρνανίας, οἱ Ἱεροὶ ναοὶ καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ προθύμως ἀπέστειλαν τὰς εἰσφορὰς καὶ συνδρομὰς αὐτῶν, κατόπιν σχετικῆς ἐκκλήσεως τῆς ἐφορείας, κατορθωθέντος οὕτω νὰ προπαρασκευασθῶσιν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὰ πάντα διὰ τὴν κανονικὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων. Μετὰ πόσης δὲ χαρᾶς ἠκούσθη καθ' ὅλον τὸν νομὸν ἢ σύστασις τῆς Σχολῆς ἀποδαικνύει τὸ γεγονός, ὅτι ἐν μέσῳ σχολικῶν ἔτι ὑπεβλήθησαν 120 ἐν ὅλῳ αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν διὰ τὴν Α' καὶ Β' τάξιν αὐτῆς, ἐξ ὧν ἐγένοντο δεκτοὶ 44 μὲν διὰ τὴν Α', 29 δὲ διὰ τὴν Β'. ἦτοι ἐν ὅλῳ 73 ἀνήκοντες Ἐκκλησιαστικῶς 38 μὲν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, 28 εἰς τὴν τῆς Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, 5 εἰς τὴν Φωκίδος καὶ 2 εἰς τὴν τῶν Πατρῶν. Πάντες οἱ μαθηταὶ πλην 8 ἦσαν οἰκότεροι. Μολονότι δὲ τὰ τροφεῖα εἶχον ὀρισθῆ εἰς 300 δρ. μηνιαίως καταρθώθη ὥστε καὶ κατὰ κοσὸν καὶ ποιὸν ἢ τροφή νὰ εἶναι πολὺ καλῆ. Ἐκτὸς τῶν εἰς χρῆμα προσφορῶν ἐγένοντο τοιαῦται καὶ εἰς εἶδη, καὶ αἱ μὲν πρόσδοσι αὐτῆς ἀνήλθον εἰς δρχ. 153.118 αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρχ. 124.664.90 Ἡ Ἐφορεῖα τῆς Σχολῆς στρέφει ἤδη τὰς προσπάθειάς αὐτῆς εἰς τὴν ἐξέυρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων πρὸς ἀνέγειρον διδαστηρίου μετὰ οἰκοτροφείου διὰ 150—200 μαθητῶν, πληροῦντος τοῦς ὑγεινοῦς καὶ παιδαγωγικοῦς ὁρους, πέπειθε δὲ ὅτι, Θεοῦ συνεργουῦντος, θάλας ἐπιτευχθῆ καὶ τοῦτο ἔπ' ἀγαθῶ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς τε κοινωγίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησε κατ' αὐτὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Μέγας Λογοθέτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σταυράκης Βένης Ἀριστόρχης. Ὁ μεταστὰς εἰς τῶν μᾶλλον ἐξοχόντων ὀφφικιοῦχων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, διεκρίνετο διὰ τὴν πολυμαθεῖαν αὐτοῦ, εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ εἰς δύο τόμους πολυτελῆς ἐκδοσις Ὁμιλιῶν τοῦ μεγάλου Φωκίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Πᾶσαι αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ὀρθόδοξοι κοινότητες καὶ πάντα τὰ Σωματεῖα τοῦ κλίματος τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου ἐξέδωκαν ψηφίσματα ἐκφράζοντα πρὸς τὰ πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας τὴν βαθυτάτην αὐτῶν θλίψιν ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ποιμενάρχου των — Ἐκ τῶν πλείστων συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεβιβάσθησαν πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου, παραθέτομεν ἐνιαυθὰ τὰ ἐξ αὐτῶν χαρακτηριστικώτερα καὶ ἱστορικώτερα. Οὕτω ὁ Διάδοχος τῆς Σουηδίας μετὰ τῆς συζύγου του ἐτηλεγράφησαν ὡς ἐξῆς ἐκ Στοκχόλμης, ἔνθα μόλις πρὸ μικροῦ εἶχον δεξιωθῆ τὸν Πατριάρχην:

Σφοδρὰ ἐλυπήθημεν μαθόντες τὸν θάνατον τῆς Α. Μ. τοῦ Πατριάρχου Φωκίου, οὐκ ἴσμεν ἢ κατὰ τὴν ἐν Στοκχόλμῃ διάσκεψιν παρουσία παραμένει ἀληστος. Παρακαλοῦμεν ἀποδεχθῆται τὴν εἰλικρινεστάτην ἡμῶν συμπάθειαν ἐπὶ μεγάλῃ ἀπωλείᾳ Ὑμῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν.

Ὁ δὲ Προθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου ἐτηλεγράφησε τὰ ἐξῆς ἐξ Αἰξ-λυ-Μπαίν:

«Εἷς μέγας Πάπας καὶ Πατριάρχης λαμπύρας τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας πρὸ μικροῦ ἐσβέσθη. Συμμεριζόμενος πένθους ἀπέιρον, πλήξαντος ὑμᾶς τοσοῦτον σκληρῶς ἀπευθύνω ὁμῖν εἰλικρινέστατα συλλυπητήρια.»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μεθόβρων καὶ Ἐπίτροπος τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Μελίτων, πρὸς περίθαλψιν τῆς υγείας αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» τῇ 21 Ἰουλίου ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Πατριάρχην Βασίλειον συγγαίρουσα καὶ ἐπικαιουμένη τὰς εὐλογίας αὐτοῦ. Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησε πρὸς τὸν Μητροπολίτην Βενιαμίν Πρόεδρον τῆς αἰρημένης Συνόδου εὐχαριστῶ καὶ ἐπευχόμενος ὅπως ἐπιτύχωσιν αἱ ἐνέργειαι αὐτῆς πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας

— Ἐν Σιβηρίᾳ ὑπάρχουσιν 26 ἐν ὅλῳ ἐπίσκοποι

πάντες ἔγγαμοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν «Ἱερὰν Σύνοδον τῆς ὁλοθ. Ρωσικῆς Ἐκκλησίας». Ἐνθρίας ἡ ἐν Σιβηρίᾳ ἐκκλησία ἀριθμεῖ 1400, ἱερεῖς 19240 καὶ διακόνους 208.

— Ἡ αὐτὴ «ἀνακαινιστικὴ» Ἐκκλησία (δηλ. ἡ Συνοδική) ἐν Οὐκρανίᾳ ἀριθμεῖ 30 ἐπισκόπους καὶ 3.000 παύς, ἀπάναν 27 ἐπισκόπους τυχωμικῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνεγράψαμεν περὶ τὰ τέλη Σεβρίου θέλουσιν ἐκδράμει εἰς Ἱεροσόλυμα περὶ τοὺς 250 κληρικοί καὶ λαϊκοὶ μὲ ἐπί κεφαλῆς τὸν Μητροπολίτην Τρανσυλβανίας Νικόλαον Μπαλάν ὅπου θὰ παραστῶσιν εἰς τὸν ἐκεῖ ἐορτασμὸν τῆς 1600ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Περὶ τοῦ ἐορτασμοῦ τούτου πρῶτος ἐποιήσατο τὴν πρόστασιν ὁ Μητροπολίτης Μπαλάν κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1923 πρὸς τὸ τότε συναλθὼν ἐν Κων]στάντι Διορθόδοξον Συνέδριον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου Μολδαβίας. Τὴν πρόστασιν ταύτην ἀποκρούσων ὁ Μητροπολίτης Μολδοβλαχίας Πολίμην παρασκευάζει πανηγυρικὸν ἐορτασμὸν τῆς ἐπετείου ταύτης ἐν Ἰουλίῳ.

ΔΗΜΟΤΙΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς Πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις τῆς χειμερινῆς χορτονομῆς πρὸς τὸν ὄμιον Ἀγίας Μαρίνης καὶ πρὸς Ἐλεσσίνα, ἐκτάσεως τοῦ κτήματος τῆς Μονῆς «Σκαρμαγαγιά» τῆς μὴ περιληφθείσης εἰς τὴν δεκαετῆ μίσθωσιν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 27 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν τῷ Αἰθούσῃ τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Διακοπούλου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Κλειστῶν τῇ 5 Ἰουλίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Κοινότητι Καταγαρίου Ἀγ. Δημητρίου «Καρακαλάς» προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑτοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 27ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Νευπλίῳ τοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ Κίνα Μπαρδ τῆς Περιφέρειας Καταγαρίου κειμένου ἀγροῦ ἐκτάσεως στρεμμάτων δώδεκα περίπου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Καρακαλά τῇ 4 Ἰουλίου 1915

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶν Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 28ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Ἐλασσῶν, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασ. Π. Γαρδίκη τῆς χειμερινῆς βοσκῆς τοῦ λιβαδίου «Μουσιὰ» τῆς Ἱ. Μ. Ἀναλήψεως. Οἱ βουλόμενοι

νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ἀναλήψεως τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀττικῇ Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Α. Διακοπούλου χειμερινῆς, τὴν χορτονομῆς τῆς ἐν τῇ θύσει «Πέραμα» ἐκτάσεως τοῦ κτήματος τῆς Μονῆς «Σκαρμαγαγιά». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Κλειστῶν τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀρτῇ Ἱ. Μονῆς Θεοτοκίου προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ ἐν τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐν Ἀρτῇ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἠλία Καφρετζῆ τὸ 1) 8 στρέμματος πρὸς τὸ ὄριον μέρος τοῦ ἐλαιοτριβείου τῆς Μονῆς, 2) Τὸ ἐν συνοικίᾳ Ἀ. Σοφίας Ἀρτῆς οἰκόπεδον. 3) Τὸ ἐν Κομποτίῳ κτήμα τῆς Μονῆς «Μετόχιον». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Θεοτοκίου τῇ 4 Σεβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱ. Μονῆς Προφῆτου Ἠλιοῦ προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑτοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Ἀμφίσῃ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀμφίσης τὰ χειμερινὰ λιβάδια τῆς Μονῆς ἡμῶν. Ἀμπλιανός, Κοστρολοῦ. Κάτσικας, Παληοηλιας καὶ θερινὸν Κοιλοβασιανὸ-Πηγάδι. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Προφ. Ἠλιοῦ τῇ 10 Σεβρίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Δεσκάτῃ Ἱ. Μονῆς Πισσανάσης προκηρῶσσει, ὅτι ἐκτίθην εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθσομένην τῇ 27 τοῦ μηνὸς Σεβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν Δεσκάτῃ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Καλοῦδῃ τὴν μίσθωσιν τῆς χειμερινῆς βοσκῆς τῶν λιβαδίων «Ἅγιος Γεώργιος» «Λακκος Κρανιάς» «Κεόφαλος Κεδροί» παλατιολαπάτων. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Πισσανάσης τῇ 8 Σεβρίου 1925.

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδ. Σταδίου 38, Ἀθήναι